

e me dešmìsio chive
en pöc pù sol de aéri
come che 'l sogno al stròf
el füs, chi che 'l me nìna

gh'è 'l sol che me 'mbarluma
e 'n gal su la stropàia
el canta sò canzon
che àuta 'l dì a levàr

sui làori 'n sut saór
de mél, fiori de acàz
a 'ntacolar pensieri
tegnèndoi dolci, arènt

l'è azùr, 'l pàr aqoa ciàra
quel ciel postà sui cròzi
ma dent 'n la boca mèa
g'ai sempro quel sbrusór

en baso calt, l'è braša
el slanega 'l mè cör
cavéza a la pasion
de no gatarte chi

denanzi al sol che nase
arènt, vešina a mi

Giuliano